หลักการหักภาษี ณ ที่จ่าย

- เงินที่จ่ายผู้รับมีหน้าที่นำไปเสียภาษีเงินได้
- ผู้ได้รับเงินมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้
- มีกฎหมายบัญญัติให้ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- กรณีจ่ายให้กับนิติบุคคลต้องบันทึกรับรู้เป็นรายได้

กฎหมายที่บัญญัติให้หักภาษี ณ ที่จ่าย

- กรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะ
- กรณีบุคคลธรรมดาได้แก่ มาตรา 50
- กรณีนิติบุคคลได้แก่มาตรา 69 ทวิ 69 ตรี 70
- กรณีหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรส

หน้าที่และความรับผิดของผู้มีหน้าที่หัก ณ ที่จ่าย

- ออกหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่าย
- ออกภายในกำหนดเวลา
- มีข้อความตามที่กฎหมายกำหนด
- จัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย
- นำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

หน้าที่และความรับผิดของผู้มีหน้าที่หัก ณ ที่จ่าย

- นำส่งภายในกำหนดเวลา
- ใช้แบบแสดงรายการตามที่กฎหมายกำหนด
- กรณีเป็นรัฐบาล หรือองค์การของรัฐเป็นผู้จ่ายเงินให้หัก นำส่งในฎีกาเบิกเงิน
- รับผิดกรณีไม่หักภาษี ณ ที่จ่ายหรือหักนำส่งไม่ครบ

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การหักภาษี ณ ที่จ่ายต้องเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด
- กรณีพนักงานข้าราชการยืมเงินทดรองจ่ายไปชำระค่าสินค้าหรือบริการไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- กรณีพนักงานของบริษัททดรองจ่ายเงินแทนบริษัทและได้รับใบเสร็จในนามของบริษัทถือว่าบริษัทจ่ายเงินต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- บริษัทฯได้ทดรองจ่ายเงินแทนบริษัทในเครือที่อยู่ต่างประเทศต่อมาได้เรียกเก็บเงินสำรองจ่ายไม่ถือเป็นเงินได้จึงไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การหักกลบลบหนี้ถือเป็นการจ่ายเงินได้ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ชำระด้วยเช็คต้องหัก ณ ที่จ่ายตามวันที่ระบุในเช็ค

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การชำระเงินด้วยบัตรเครดิตถือว่ามีการจ่ายเงินเมื่อมีการออกหลักฐานการชำระเงินด้วยบัตรเครดิตผู้จ่ายเงินต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายเมื่อมีการออกหลักฐานการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต
- การจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2) ให้แก่ผู้รับที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องหัก ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- จ่ายค่าบำเหน็จตัวแทนออกของถือเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2)
- จ่ายค่านายหน้าขายสินค้าถือเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2)
- จ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(3) ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้หัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 3

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- จ่ายค่าซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ถือเป็นการจ่ายค่าลิขสิทธิ์ต้องหัก ณ ที่จ่ายทุกทอดที่มีการซื้อขาย
- การจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(4)(ก) ที่เป็นดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ให้กับบุคคลธรรมดาหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 15 จ่ายให้กับนิติบุคคลอื่นหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 1 จ่ายดอกเบี้ยพันธบัตรดอกเบี้ยหุ้นกู้ให้กับสถาบันการเงินหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 1

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การจ่ายดอกเบี้ยสำหรับการผิดนัดชำระหนี้ตามมาตรา 40(4)(ก) ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(5)(ก) ให้หักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ 5
- การให้เช่าโครงป้ายโฆษณาและให้ผู้เช่านำภาพมาติดตั้งที่ป้ายถือเป็นการให้เช่าทรัพย์สิน

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การให้บริการพื้นที่โฆษณาในบริเวณห้างสรรพสินค้าเช่น บันได เลื่อน ทางเดินเท้า ลานจอดรถ ถือเป็นการให้เช่า
- ให้เช่าและขนส่งทรัพย์สินที่เช่าไปส่งมอบให้กับผู้เช่า ค่าขนส่งที่ผู้เช่าได้รับถือเป็นประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับจากการให้เช่า
- จ่ายค่าเช่าผิดและได้หักภาษี ณ ที่จ่ายไปแล้วต่อมาได้ออกใบลดหนี้เพื่อหักออกจากค่าเช่างวดต่อไปให้หักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าเช่าหลักจากหักยอดลดหนี้ออกแล้ว

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การให้เช่าทรัพย์สินและมีการแยกเรียกเก็บค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าหักร้อยละ 5 ส่วนค่าน้ำค่าไฟถือเป็นการขายสินค้าไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- ภาษีโรงเรือนที่ผู้ให้เช่ากำหนดให้ผู้เช่าเป็นผู้ชำระแทนถือเป็นประโยชน์อย่างอื่นที่ได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน
- การให้บริการที่จอดรถไม่ถือเป็นการให้เช่าทรัพย์สินแต่เป็นการให้บริการ

การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เตรสฯ

- การให้เช่าช่วงถือเป็นการให้เช่าทรัพย์สิน ส่วนการโอนสิทธิการเช่าเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(8) ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การให้บริการใช้พื้นที่วางตู้โทรศัพท์ไม่ถือเป็นการให้เช่า แต่เป็นการให้บริการ
- การให้เช่ารถยนต์กับการให้บริการขนส่งต้องพิจารณาให้แน่ชัด

ภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากการรับจ้างทำของ

- สัญญาจ้างทำของ หมายถึงสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งเรียกว่าผู้รับจ้างตกลงรับทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น
- จ้างทำของมุ่งผลสำเร็จของงานที่ทำมากกว่างานที่ทำหรือสิ่งที่ได้จากการจ้าง

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- การซ่อมเครื่องจักรและมีการเปลี่ยนอะไหล่ไม่ว่าจะออกใบแจ้งหนี้หรือใบกำกับภาษีแยกหรือรวมค่าซ่อมกับค่าอะไหล่ถือเป็นการรับจ้างทำของต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ 3
- สัญญาจ้างบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศมีสัญญาจ้างเป็นรายปีในสัญญาจ้างรวมค่าแรงและค่าเดินทางและค่าบริการ แต่ผู้รับจ้างออกใบแจ้งหนี้แบกำกับภาษีเป็นค่าอะไหล่แยกจากค่าแรงถือเป็นการจ้างทำของต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ 3

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- บริษัทประกอบกิจการรับซ่อมรถยนต์และเป็นผู้จัดหาอะไหล่สำหรับการซ่อมด้วย รายรับค่าบริการต้องรวมค่าอะไหล่และค่าแรงไม่ว่าจะแยกค่าอะไหล่และค่าแรงออกจากกันหรือไม่ก็ตามต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าซ่อมรวมค่าอะไหล่
- บริษัทประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างได้ทำสัญญาก่อสร้างอาคารโดยแยกเป็นสัญญาซื้อขายวัสดุและสัญญารับเหมาก่อสร้างถือเป็นการรับจ้างทำของต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าวัสดุและค่าจ้าง

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- บริษัทให้บริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องถือเป็นการรับจ้างทำของ ต้องนำรายรับค่าน้ำมันเครื่องและค่าแรงเปลี่ยนถ่ายมาเป็นฐานในการคำนวณภาษี หัก ณ ที่จ่าย
- การขายสิ้นค้าที่มุ่งถึงการโอนกรรมสิทธิ์เป็นสำคัญไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายแม้การขายสินค้านั้นจะมีค่าใช้จ่ายในการติดตั้งรวมอยู่ด้วยก็ตาม
- การขายสิ้นค้าที่มีการติดตั้งและคิดค่าติดตั้งแยกจากราคาสินค้าจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าติดตั้ง

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- กรณีจำหน่ายอะไหล่พร้อมประกอบหรือให้บริการซ่อมแซมบำรุงรักษาโดยแยกค่าแรงออกจากค่าอะไหล่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าอะไหล่รวมค่าแรง
- การเปลี่ยนยางรถยนต์ เปลี่ยนแบตเตอรี่โดยไม่คิดค่าแรงถือเป็นการขายสินค้าไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายแต่ถ้ามีการคิดค่าบริการโดยแยกค่าบริการออกจากสินค้าต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าบริการ

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- ขายหลังคาเหล็กพร้อมติดตั้งถือเป็นการขายสินค้าแต่ถ้าแยกค่าบริการออกจากราคาสินค้าต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าบริการ
- การขายเสาเข็มและบริการตอกเสาเข็มโดยแยกค่าบริการออกจากราคาเสาเข็มถือเป็นการให้บริการตอกเสาเข็มต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- ขายวัสดุก่อสร้างและให้บริการติดตั้งด้วยโดยไม่ได้แยกค่าบริการออกจากสินค้าถือเป็นการขายสินค้าไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- ขายรถบรรทุกและเครื่องต้มกุ้งสำหรับขนส่งกุ้งและแยกค่าแรงติดตั้งเครื่องต้มกุ้งออกจากราคารถบรรทุกและเครื่องต้ม ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากค่าแรงติดตั้ง
- บริษัทเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้จำหน่ายบัตรเติมเงินถือเป็นการให้บริการต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่บริษัท ข ไม่ได้เป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ซื้อบัตรเติมเงินมาจำหน่ายถือเป็นการขายสินค้าไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- ผู้ผลิตสินค้าขายอยู่แล้วเป็นปกติธุระ แต่ได้รับจ้างผลิตสินค้าให้กับลูกค้าตามความต้องการของลูกค้าถือเป็นการขายสินค้าไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- กรณีผู้รับจ้างไม่ได้ประกอบกิจการผลิตสินค้าเป็นปกติธุระได้รับจ้างผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าถือเป็นการรับจ้างทำของต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การจ่ายค่าจ้างทำของให้กับบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระหว่างที่บริษัทได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

แนววินิจฉัยของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการจ้างทำของ

- การจ่ายค่าจ้างทำของให้มูลนิธิหรือสมาคมผู้จ่ายไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าจ้างทำของให้กับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยถ้าการรับจ้างทำของเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(7)(8) ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าจ้างทำของให้บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศได้ประกอบกิจการในประเทศไทยโดยมีสำนักงานสาขาตั้งอยู่เป็นการถาวรให้หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 แต่ถ้าไม่มีสรถานประกอบการถาวรให้หักในอัตราร้อยละ 5

การหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีส่งเงินไปต่างประเทศ

- มาตรา 70 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2)(3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตราภาษีเงินได้ สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแล้วนำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 54 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีส่งเงินไปต่างประเทศ

- หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าจะต้องหัก ณ ที่จ่าย
- ผู้รับเงินต้องเป็นนิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่ได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย
- ผู้จ่ายเงินที่มีหน้าที่หักอาจเป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดา นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร หรือนิติบุคคลอื่น
- เงินได้ที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายเฉพาะการจ่ายเงินได้ประเภท40(2)-(6)

การหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีส่งเงินไปต่างประเทศ

- ข้อสังเกต
- การหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 เป็นภาษีเด็ดขาดที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จดทะเบียนในต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยมีหน้าที่เสียโดยไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการอีก
- กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งตามกฎหมายต่างประเทศเป็นประเทศที่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนอาจได้รับการยกเว้นภาษีตามอนุสัญญาซ้อน
- กรณีมีการตกลงให้ผู้จ่ายเป็นผู้รับภาระภาษีแทนบริษัทต่างประเทศผู้จ่ายเงินต้องนำภาษีที่ออกให้ทุกทอดมาคำนวณเป็นเงินได้ที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 ด้วย

การหักภาษี ณ ที่จ่ายกรณีส่งเงินไปต่างประเทศ

- การพิจารณาว่าเป็นเงินได้ประเภท 40(2)
- เป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- เป็นสัญญาจ้างทำของที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นผู้จัดหาสัมภาระหรือเป็นสัญญาจ้างทำของที่ไม่มีสัมภาระ

ตัวอย่างการจ่ายเงินที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70

- จ่ายเงินตามสัญญาจ้างที่ปรึกษาทางเทคนิคให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2) ต้องหัก ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าบำรุงรักษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(3) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าธรรมเนียมการเป็นตัวแทนชำระเงินให้กับบริษัทในต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(4)(ก) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

ตัวอย่างการจ่ายเงินที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70

- จ่ายค่าจ้างฝึกอบรมให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าจ้างบริหารงานกิจการโรงแรมให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- จ่ายค่าจ้างสำรวจตลาดให้กับบริษัทในประเทศจีนเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(2) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

ตัวอย่างการจ่ายเงินที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70

- จ่ายค่าพัฒนาซอฟแวร์ให้แก่บริษัทต่างประเทศที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(3) ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย
- การจ่ายเงินที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายหมายถึงการจ่ายเงินไปจริงหรือถือว่ามีการจ่ายไปจริงเช่นการหักกลบลบหนี้ การนำดอกเบี้ยไปทบเป็นเงินต้น ต้องมีการหักภาษี ณ ที่จ่าย(กค.0811/3178 ลว. 18 เมษายน 2545)

ตัวอย่างกรณีไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70

- จ่ายเงินค่าช่วยเหลือทางการตลาดให้กับบริษัทต่างประเทศตามสัญญาร่วมลงทุนเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)
- การจ่ายเงินค่าซื้อโดเมนของเว็บไซด์ให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)
- จ่ายเงินค่าโฆษณาบนเว็บไซด์ให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)

ตัวอย่างกรณีไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70

- จ่ายค่าเช่าเครือข่ายเว็บไซด์ให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)
- จ่ายค่าโฆษณาให้กับบริษัทต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)
- จ่ายค่าชดเชยความเสียหายของสินค้าให้กับลูกค้าในต่างประเทศเป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)
- จ่ายค่าธรรมเนียมการจำหน่ายหุ้นกู้เป็นการจ่ายเงินได้ตามมาตรา 40(8)

การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีจ่ายเงินให้กับผู้ประกอบการต่างประเทศ

- จ่ายให้ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งได้เข้ามาขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราว
- หลักการพิจารณาให้ดูว่าสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาดในราชอาณาจักร หรือการให้บริการได้กระทำในราชอาณาจักร
- จ่ายให้ผู้ประกอบการที่ให้บริการในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร

ตัวอย่างการเข้ามาขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร

- โรงงานทำสัญญาซื้อขายกับบริษัทต่างประเทศซึ่งขายสินค้าโดยบริษัทต่างประเทศมอบอำนาจให้บริษัทในประเทศไทยเป็นผู้ลงนามทำสัญญาขายแทน ถือว่าเป็นการเข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักร โรงงานจ่ายเงินต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มแทนบริษัทผู้ขาย
- บริษัทต่างประเทศขายครุภัณฑ์ให้ส่วนราชการโดยผู้ขายส่งตัวแทนมาลงนามในสัญญาในประเทศไทย เมื่อส่วนราชการจ่ายเงินต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการเข้ามาขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทนำเข้าซอฟแวร์ประกอบด้วยแผ่นซีดีและคู่มือการใช้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อนำเข้าสินค้าและต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีการจ่ายเงินค่าซอฟแวร์
- บริษัทผู้ขายสินค้าอยู่ต่างประเทศได้ส่งผ้าดิบมาย้อมที่บริษัทผู้รับจ้างในประเทศไทยและให้ส่งผ้าดิบที่ย้อมให้กับผู้ซื้อในประเทศไทย เมื่อผู้ซื้อในประเทศไทยจ่ายค่าผ้าต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ขายที่อยู่ต่างประเทศ

ตัวอย่างการเข้ามาขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทA ในประเทศไทยสั่งซื้อสินค้าจากบริษัทB ที่ต่างประเทศแต่บริษัทB ได้สั่งให้บริษัทC ในประเทศไทยผลิตและส่งสินค้าให้บริษัทA ในประเทศไทย เมื่อบริษัทA จ่ายค่าสินค้าให้บริษัทB ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทต่างประเทศเข้ามาให้บริการตรวจรับรองมาตรฐานโดยผู้รับจ้างได้ส่งพนักงานเข้ามาทำการตรวจและออกหนังสือรับรอง เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างให้ผู้รับจ้างต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการเข้ามาขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร

- สถาบันการศึกษาต่างประเทศได้เข้ามาให้บริการฝึกอบรมให้กับบริษัทในประเทศไทย เมื่อบริษัทฯได้จ่ายค่าฝึกอบรมให้กับสถาบันการศึกษาฯต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทต่างประเทศให้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษาในประเทศไทย เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทในประเทศญี่ปุ่นแนะนำให้บริษัทในประเทศไทยซื้อสินค้าจากบริษัทผู้ว่าจ้างในประเทศไทย เมื่อบริษัทผู้ว่าจ้างในประเทศไทยจ่ายค่าจ้างต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทในประเทศสิงคโปร์ให้โฆษณาผ่านเว็บไซด์ ถือเป็นการให้บริการในต่างประเทศและมีการใช้บริการในราชอาณาจักร เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทว่าจ้างบริษัทต่างประเทศให้ออกแบบตกแต่งศูนย์การค้า และบริษัทได้นำแบบมาดำเนินการตกแต่งศูนย์การค้าในประเทศไทยถือเป็นการนำเข้าบริการ เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทส่งเครื่องจักรไปซ่อมที่ต่างประเทศเมื่อซ่อมเสร็จนำกลับเข้ามาใช้ในประเทศไทยถือเป็นการนำเข้าบริการ เมื่อจ่ายค่าซ่อมต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทส่งออกยางพารา จ่ายเงินให้บริษัทในต่างประเทศเป็นรายปีสำหรับการจัดการเรื่องการผลิต การตลาด และการอบรมพนักงานตามสัญญาตกลงร่วมทุน ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทเช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์จากบริษัทต่างประเทศเมื่อจ่ายค่าเช่าต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทจ่ายค่าเสียหายจากการละเมิดลิขสิทธิ์ที่มิใช่จ่ายตามคำสั่งศาล ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตัวอย่างการให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการในราชอาณาจักร

- บริษัทจ่ายค่าเชื่อมต่อสัญญาณอินเตอร์เน็ตให้กับผู้ให้บริการในต่างประเทศ ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนราชการซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากบริษัทในต่างประเทศโดยตกลง จ่ายค่าติดตั้ง ค่าบำรุงรักษาและค่าให้บริการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ถือเป็นการจ่ายค่าบริการให้ผู้ให้บริการในต่างประเทศ ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีไม่ถือเป็นการนำเข้าบริการ

- บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทในต่างประเทศเป็นนายหน้าขายสินค้าให้กับลูกค้าในต่างประเทศ เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทส่งพนักงานไปฝึกอบรมในต่างประเทศ เมื่อจ่ายค่าฝึกอบรมไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทจ้างบริษัทในต่างประเทศทำการตรวจสอบสินค้าที่ส่งไปยังประเทศของผู้รับจ้างก่อนส่งมอบให้ลูกค้า เมื่อบริษัทจ่ายค่าจ้างไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีไม่ถือเป็นการนำเข้าบริการ

- บริษัทได้เช่าสัญญาณดาวเทียมจากบริษัทในต่างประเทศเพื่อให้ส่งสัญญาณไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฮ่องกงโดยไม่มีการส่งสัญญาณมาในประเทศไทยเมื่อจ่ายค่าเช่าสัญญาณไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
- บริษัทนำเที่ยวได้ซื้อบริการนำเที่ยวจากบริษัทในต่างประเทศเพื่อส่งลูกค้าไปใช้บริการในต่างประเทศเมื่อจ่ายค่าบริการนำเที่ยวไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของสินค้าที่แถมพร้อมกับการขายสินค้า หรือการให้บริการไม่ว่าสินค้าที่แถมนั้นจะเป็นสินค้าประเภท และชนิดเดียวกับสินค้าที่ขายหรือบริการที่กระทำหรือไม่ แต่มูลค่าของสินค้าที่แถมจะต้องไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ
- มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลกับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการในแต่ละวัน โดยมีมูลค่ารวมกันตามที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนกำหนด แต่มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลต้องมีมูลค่าไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของการให้บริการเนื่องจากการเป็นนายหน้าตัวแทนให้แก่ผู้ประกอบการในต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ผู้ประกอบการในต่างประเทศดังกล่าวขายสินค้าหรือให้บริการกับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในต่างประเทศด้วยกัน
- มูลค่าของสินค้าที่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรตามมาตรา 77/1(21) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าในราชอาณาจักร และผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้นำเข้าตามมาตรา 77/1(11) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ยื่นกระทำพิธีการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเมื่อนำสินค้านั้นออกจากเขตปลอดอากรแล้ว

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของสินค้าที่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรตามมาตรา 77/1(21) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ขายให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน และผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ดังกล่าวซึ่งเป็นผู้นำเข้าตามมาตรา 77/1(11) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ยื่นกระทำพิธีการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเมื่อนำสินค้านั้นออกจากเขตปลอดอากรแล้ว
- ผู้ซื้อสินค้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมิใช่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรตามมาตรา 77/1(21) แห่งประมวลรัษฎากร หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นของขวัญ เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ การเปิดแนะนำสินค้าใหม่ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่เป็นปฏิทิน สมุดบันทึกประจำวัน (Diary) หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกันของขวัญหรือของชำร่วยที่มีชื่อผู้ประกอบการ ชื่อการค้า หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการปรากฏอยู่ โดยของขวัญหรือของชำร่วยดังกล่าว ต้องเป็นสิ่งของที่พึงให้แก่กันตามประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และต้องมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของสินค้าตัวอย่างที่แจก เนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย”
- มูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มที่นายจ้างจัดหาให้กับพนักงานหรือลูกจ้างในระหว่างเวลาปฏิบัติงาน ตามระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้าง โดยมูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวต้องมีราคาไม่เกินสมควร

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/16 แห่งประมวลรัษฎากร ได้ขายให้แก่ผู้ซื้อ โดยสินค้าดังกล่าวผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายได้นำเข้าจากต่างประเทศ และได้โอนสินค้าให้ผู้ซื้อยื่นใบขนสินค้าขาเข้าต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ณ ด่านศุลกากร เพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ตามมาตรา 83/8 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าจะต้องมีสำเนาใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรที่ออกให้ผู้ซื้อพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของเครื่องแบบที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นนายจ้างได้มอบให้แก่ลูกจ้างในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อนอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

  เครื่องแบบ” ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า เครื่องแต่งกายรวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงรองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยโลหะหรืออัญมณีมีค่า เช่น เงิน ทองคำ ทับทิม หยก

  เสื้อนอก” ตามวรรคหนึ่ง หมายความรวมถึงชุดไทยพระราชทาน และเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกายไปในงานสำคัญต่าง ๆ

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของค่าตอบแทนที่พึงได้รับจากการมอบสินค้าให้ผู้ซื้อสินค้าทดสอบใช้งานก่อนซื้อ โดยสินค้าดังกล่าวไม่ใช่ของใช้สิ้นเปลืองและต้องเป็นสินค้าที่มีไว้สำหรับให้ทดลองใช้เป็นการชั่วคราว เพื่อทดลองคุณภาพหรือประสิทธิภาพของสินค้าเท่านั้น และผู้ซื้อสินค้าจะต้องส่งมอบสินค้าดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนผู้ขายสินค้าเมื่อทดลองใช้เสร็จ”
- มูลค่าของสลากวินโต๊ดและเปร๊สโต๊ดที่ผู้ประกอบการสนามแข่งม้าขายให้แก่ผู้เล่นพนันแข่งม้า เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนเงินรางวัลที่จะต้องจ่ายคืนให้แก่ผู้เล่นพนันแข่งม้าดังกล่าว

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณ ทั้งนี้ เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายทองรูปพรรณซึ่งมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า

  ทองรูปพรรณตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ทองคำที่ทำสำเร็จเป็นเครื่องประดับกาย เครื่องแต่งกาย ของชำร่วย หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อโชว์ ทั้งนี้ ต้องไม่มีอัญมณีประกอบอยู่ด้วย

  ทองรูปพรรณตามวรรคสอง หมายความรวมถึงนากที่สามารถคำนวณราคารับซื้อคืนได้ตามส่วนของราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืน”

การยกเว้นมูลค่าฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มูลค่าของทรัพย์สินหรือสินค้าซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนบริจาคให้แก่ส่วนราชการตามโครงการของทางราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติในลักษณะทำนองเดียวกัน
- มูลค่าของทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบกิจการซึ่งผู้ประกอบการ จดทะเบียนบริจาคให้แก่ส่วนราชการตามโครงการของทางราชการ เพื่อให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน”

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มการนำเข้าอัญมณีเพื่อขาย

- ข้อ๑ กรณีการนำเข้าพลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูรย์ หยก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่ยังมิได้เจียระไน แต่ไม่รวมถึงสิ่งทำเทียมวัตถุดังกล่าวหรือที่ทำขึ้นใหม่ เพชร ไข่มุก และสิ่งทำเทียมเพชรหรือไข่มุกหรือที่ทำขึ้นใหม่ มาเพื่อขาย ที่จะได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้นำเข้าอัญมณีดังกล่าวมาเพื่อขาย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มการนำเข้าอัญมณีเพื่อขาย

- (๑) ต้องไม่เป็นการนำเข้าอัญมณีดังกล่าว มาเพื่อใช้ในกิจการของตนเอง หรือบุคคลอื่นโดยมิใช่การนำเข้ามาเพื่อขาย
- (๒) ต้องไม่เป็นการนำเข้าอัญมณีดังกล่าว มาเพื่อการรับจ้างเจียระไน หรือการรับจ้างผลิตอัญมณีที่เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ใดๆ
  (๓) ต้องไม่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๐

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มการนำเข้าอัญมณีเพื่อขาย

- (๔) ต้องนำเข้าอัญมณีดังกล่าว มาพร้อมกับการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรและต้องยื่นแบบแสดงรายการ การนำเข้า ส่งออก อัญมณีที่ยังมิได้เจียระไน พร้อมกับแสดงสินค้าอัญมณีดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานศุลกากรในขณะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร
- ข้อ ๒ กรณีการขายพลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย ไพฑูรย์ หยก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่ยังมิได้เจียระไน แต่ไม่รวมถึงสิ่งทำเทียมวัตถุดังกล่าวหรือที่ทำขึ้นใหม่ เพชร ไข่มุก และสิ่งทำเทียมเพชรหรือไข่มุกหรือที่ทำขึ้นใหม่ ที่จะได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ขายอัญมณีดังกล่าว ต้องไม่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๐

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มการนำเข้าอัญมณีเพื่อขาย

- ข้อ ๓ กรณีผู้นำเข้าอัญมณีมาเพื่อขายหรือผู้ขายอัญมณี ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ผู้นำเข้าอัญมณีมาเพื่อขายหรือผู้ขายอัญมณีไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำเข้าอัญมณีมาเพื่อขายหรือการขายอัญมณีดังกล่าว
- ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓